దేశాన్ని 'వెలిగించ'డానికి తగలబెట్టడమూ ఒక మార్గమే

అతి నీచమైన విద్వేష రాజకీయాల నుండి మధ్యతరగతిని ఆకర్షించే 'అభివృద్ధి' ప్రేలాపన దాకా ఒక పెద్ద వారధి నిర్మించి దానిపైన అధికార శిఖరాలకు పరుగులు పెడదామన్న ఆలోచన భారతీయ జనతాపార్టీ నాయకులలో స్పష్టంగానే కనిపిస్తున్నది. వాళ్ళు గుజరాత్‌లో పచ్చి ద్వేషాన్ని ప్రచారం చేసి గెలిచారు. ఆ తరువాత జరిగిన మూడు ఉత్తరాది రాష్ట్రాల ఎన్నికలలో ట్యూన్ మార్చి 'అభివృద్ధి' గురించి మాట్లాడి గెలిచారని పత్రికలు మనకు చెప్తున్నాయి. ఊరికే చెప్పడం కాదు, అదేదో గొప్ప ఎత్తుగడ అయినట్టు పొగిడాయి కూడా. భారతీయ జనతాపార్టీ జనసంఘ్‌గా ఉన్న రోజులలో సహితం వారిలో 'మంచి'ని చూడాలన్న ఆరాటం మధ్యతరగతిలో చాలా ఉండింది. ఇప్పుడది నిండుగా వికసించింది.

నిన్నటి రోజు ద్వేషాన్ని పక్కనపెట్టి అభివృద్ధిపాట పాడినవారు రేపు అభివృద్ధికి గోలీమారో అని చెప్పి తిరిగి ద్వేషాన్ని ప్రచారం చేసే ఎన్నికల ఎత్తుగడ అనుసరించగలరు. మొన్న హైదరాబాద్‌లో జరిగిన ఆ పార్టీ జాతీయ కార్యవర్గ సమావేశంలో బిజెపి నుడికారం మారిపోయిందనిపించే ప్రకటనలు, వ్యాఖ్యలు ఒక పక్కన వెలువడుతుండగా లాల్‌కిషన్ అద్వానీ ఏమీ మారలేదని స్పష్టంచేస్తూ ఉపన్యసించాడు. గుళ్ళు గోపురాల సంగతి మరిచిపోలేదని హామీ యిచ్చాడు.

అయినా ఓట్ల చాపల్యం భారతీయ జనతాపార్టీ నాయకులను 'తప్పుదోవ' పట్టించే ప్రమాదముందని భావించిన విశ్వహిందూ పరిషత్ నేతలు దాదాపు అదే సమయంలో హైదరాబాద్‌లో తమ కార్యవర్గ సమావేశమో, మరొకటో నిర్వహించుకొని చెక్కుచెదరని హిందూత్వ విషాన్ని కక్కారు. ఈ దేశంలో హిందువులను కాపాడే పార్టీ ఒక్కటి కూడ లేదన్న సవాలును బిజెపికి హెచ్చరికగా ప్రకటించారు. భారతీయ జనతాపార్టీ లాగే విశ్వహిందూ పరిషత్ కూడా ఆర్ఎస్ఎస్

వీక్షణం పక్షపత్రిక, ఫిబ్రవరి 1–15, 2004

కనుసన్నలలో నడుచుకుంటుందని గుర్తుంచుకుంటే మనం విన్నది భిన్నస్వరాలు కాదనీ అంతా కలిసి ఒకే స్వరం వినిపిస్తున్నారనీ అర్థం చేసుకోగలుగుతాం.

కానీ తేడా చూడడానికి కంకణం కట్టుకున్న మేధావివర్గ మొకటి ఈ దేశంలో ఉంది. వాజ్‌పేయి భారతీయ జనతాపార్టీ గమ్యాన్ని మార్చేసాడనీ, అభివృద్ధి అజెండాను స్థిరంగా నిలబెట్టేశాడనీ కలకత్తా నుండి ప్రచురితమయ్యే టెలిగ్రాఫ్ దినపత్రిక సంపాదకీయమే రాసేసింది. శరీరంలో ఏ అవయవమయినా పనిచేస్తున్నదా అని అనుమానం వేసే ఆ వృద్ధుడి గుణగణాల మీద వారికి నిజంగా అంత విశ్వాసముందనుకోవాలా, లేక నమ్మదలచుకున్నది నమ్ముతున్నారా?

భారతీయ జనతాపార్టీ సారథ్యంలో ఇండియాకు అంతర్జాతీయ రంగంలో కొత్త గుర్తింపు, గౌరవం లభించాయనీ, చైనా గురించి మాట్లాడుకున్న స్వరంతో ఇప్పుడు ఇండియా గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారనీ, ఇండియా "వెలిగి పోతున్న"దనీ కార్యవర్గ సమావేశాని కొచ్చిన బిజెపి నాయకులన్నారు. అది వెలుగే అయితే, దానిని సాధించడం ఘనతే అయితే దానికి వాజ్‌పేయికి ఎంత కితాబు ఇవ్వాలో పి.వి. నరసింహరావుకు, మన్మోహన్‌సింగ్‌కు కూడా అంతే ఇవ్వాలి.

భారతదేశపు 'మధ్యతరగతి మార్కెట్' విశ్లేషకులు చెప్పుకునేంత ఆకర్షణీయంగా విదేశీయులకు కనిపించకపోయినప్పటికీ మన పాలకులు ప్రపంచబ్యాంకు ఆర్థిక సంస్కరణల పంథాలో ప్రయాణించడం మొదలుపెట్టిన నాటి నుండి పాశ్చాత్యుల ఆకలి గొన్న కళ్ళకు ఇండియా కొంచెం కొత్తగా కనిపిస్తున్న మాట సత్యమే. ఐటి రంగంలోనూ మొత్తంగా కమ్యూనికేషన్ రంగంలోనూ ఇండియన్లకు కొంత గుర్తింపు లభించిన మాటా సత్యమే. భారతీయులెవరయినా వెలిగిపోతుంటే అది ఈ వర్గమేనని చెప్పుకోవచ్చు. అయితే ప్రవాస భారతీయుల సదస్సులు జరిపి ఈ వెలుగును ప్రదర్శించుకోవడం తప్ప దీనికి – ఇదొక గొప్ప విషయమని అనుకున్నా – భారతీయ జనతా పార్టీ ప్రత్యేకంగా చేసిందేమీ లేదు.

పాకిస్తాన్‌తో స్నేహసంబంధాలు మెరుగుపడే వాతావరణం నెలకొల్పిన ఘనతా తమదేనని వీరు చాటింపు వేసుకుంటున్నారు. వారు పాడుచేసిన దానిని వారే బాగుచేస్తున్నారు తప్ప కొత్తగా చేసిందేమీ లేదు. వేరే ఏ పార్టీ అయినా చేస్తే వీరే అడ్డం పడుదురు. పాకిస్తాన్‌తో బస్సు, రైలు, విమానాలు రద్దు చేసింది వీరి

ప్రభుత్వమే. వాటిని చాలా ఆలస్యంగా పునరుద్ధరించి అది కూడ అపూర్వమైన ఘనకార్యమేనంటే ఎట్లా? ఇక చర్చల మాటకొస్తే ఈ రెండు దేశాలనూ చర్చల వైపు నెట్టింది అమెరికా అనేది అందరూ ఎరిగిన రహస్యమే. ఇస్లామాబాద్ ప్రకటన వెలువడిననాడే అమెరికా అంత మాట అనేసింది. అదేమీ లేదని మనవాళ్ళు తెలిపిన అభ్యంతరానికి అమెరికా జవాబు సహితం చెప్పలేదు. పాకిస్తాన్‌లోని సరిహద్దువద్ద భారత్ ఏడు లక్షల సైన్యాన్ని మోహరించి ఏ క్షణమైనా యుద్ధానికి పాల్పడవచ్చునన్న వాతావరణాన్ని కల్పించి సంవత్సరంన్నర కాలేదు. అంతలోనే మన పాలకుల మనసు నిజంగా మారిపోయి, శాశ్వతమైన శాంతికి వారు మనస్ఫూర్తిగా కృషిచేస్తున్నారని నమ్మాలా? పాకిస్తాన్‌ను ఎప్పటికయినా జయించి భారత్‌లో కలుపుకోవడం అనే లక్ష్యాన్ని వీరు తమ శాఖలలో దశాబ్దాలుగా నూరిపోస్తున్నారు. దానిని వదులుకున్నామని ఒక్క మాట చెప్పమనండి చూద్దాం.

బయట దేశాన్ని వెలిగింప చేస్తున్నారట, ఆ 'విజయాన్ని' చెప్పుకొని ఇంట్లో ఎన్నికలకు దిగుతారట. దేశం లోపల ఏం చేస్తున్నారో ఒకసారి గమనించండి. ద్వేషాన్ని వ్యాపింపచేయడం దేశం లోపల వీరి ప్రధాన అజెండా. ముస్లింల పట్ల ద్వేషం, క్రైస్తవుల పట్ల ద్వేషం, అభ్యుదయం పట్ల ద్వేషం, స్వేచ్ఛ పట్ల ద్వేషం, భిన్నత్వం పట్ల ద్వేషం - ఇదీ వీరి అజెండా. దానిని అమలుచేయడం ఆపారేమో ఒకసారి అడగండి.

ఎన్నికలను ఆహ్వానిస్తూ సంఘ్‌పరివార్ రాజకీయ ముఖం అయిన భారతీయ జనతా పార్టీ నాయకులు చేసిన ప్రకటనలలో, వ్యాఖ్యలలో ఆ పార్టీ నాయకత్వాన సాధించిన ఆర్థికరంగ అభివృద్ధి, ఇండియా 'ఇమేజ్'ను అంతర్జాతీయంగా పెంచిన వైనం, ఇస్లామాబాద్ ప్రకటన మొదలైన విషయాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. వారి పరివారంలోని ఇతర సోదరులు సాధించిన 'విజయాల' ప్రస్తావన లేదు. ఆ పరివారంలో తేళ్ళు, జెర్రులూ ఉన్నాయి. వాటి నుండి తాము దూరం అయినట్టు మాటవరసకు కూడ బిజెపి నాయకులు ఎన్నడూ అనలేదు. అనకపోగా, బిజెపికి సంపూర్ణ మెజారిటీ లభించినప్పుడు తమ అసలు అజెండా అమలు చేస్తామనీ దానిని వదిలిపెట్టలేదనీ వారు పదే పదే ప్రకటిస్తున్నారు కూడా. ఆ 'అసలు అజెండా' బజరంగ్‌దళ్ అజెండా, విశ్వహిందూ పరిషత్ అజెండా,

ఆర్ఎస్ఎస్ అజెండా. దానిని అమలు చేసిన గుజరాత్‌ను దేశానికే నమూనాగా బిజెపి నాయకులు అలుపెరగకుండా కీర్తించిన సంగతి మనం మరచిపోకూడదు. బిజెపి ఎక్కడ అధికారంలో ఉన్నా అక్కడంతా తమ పరివారంలోని విషపురుగులను స్వేచ్ఛగా సంచరించనిస్తుంది. వారు చేసే విధ్వంసాన్ని చూసీచూడనట్టు పొమ్మని తన అదుపులోని పోలీసు యంత్రాంగాన్ని ఆదేశిస్తుంది. వారు చేసే దైనందిన విద్వేషవ్యాప్తి యథేచ్ఛగా సాగనిస్తాడేగానీ ఎప్పుడయినా మీరు అన్యాయమైన పనిచేస్తున్నారని ఢిల్లీలోని వారి ప్రధాన ముఖోటా ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తాడా? విశ్రాంతి కోసం కేరళకో కన్యాకుమారికో పోయినప్పుడు ఒక కవిత రాసి దేశంమీద వదులుతాడు. దాన్ని పట్టుకొని చూసావా బెజెపి మారిపోయింది అంటూ మీడియా విశ్లేషకులు, మేధావులు సంబరపడిపోతుంటారు.

కానీ జరిగేది జరుగుతూనే ఉంటుంది. గుజరాత్, రాజస్థాన్‌ల నుండి ఒరిస్సాదాకా ఆదివాసులలో ద్వేష రాజకీయాలను వ్యాపింపజేయడంలో ప్రధాన పాత్ర వహించిన వనవాసీ కళ్యాణ్ పరిషత్ అనే సంఘ్ పరివార్ సంస్థ ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజెన్సీలోకి కూడ ఈ మధ్యనే ప్రవేశించిన సంగతి ఎంతమంది గమనించారు? మొన్నటిదాకా రాజకీయంగా అమాయకులయిన ఎన్‌జివోలుగా వ్యవహరించిన వారు ఇప్పుడు వారికి అండగా నిలబడ్డారు. సదస్సులూ, కార్యక్రమాలూ చేపడుతున్నారు. ప్రస్తుతం ఆదివాసుల హక్కుల గురించే మాట్లాడుతున్నారు కాని కొంచెం బలం పుంజుకున్న తరువాత క్రైస్తవ మిషనరీలపైన ద్వేష ప్రచారం ప్రారంభిస్తారు. ఆగ్రహమే తప్ప ద్వేషం ఎరుగని ఆదివాసీ సంస్కృతికి ద్వేషం నేర్పిస్తారు. ఆ ద్వేషం క్రైస్తవం దగ్గర ఆగదు. దానిని సంఘ్‌పరివార్ రాజకీయాల కొక సాధారణ ఆయుధంగా మలచుకుంటారు. అంతా జరుగుతూనే ఉంటుంది. భారతీయ జనతా పార్టీకి ఎక్కడ అధికారం ఉంటే అక్కడ దాని గొడుగుకింద ఇదంతా భద్రంగా సాగిస్తుంటుంది. తనకు స్వంతంగా అధికారం లేనిచోట మిత్రపక్షాల అధికారాన్ని (అది తెలుగుదేశం కావచ్చు, అన్నాడిఎంకె కావచ్చు) అందుకోసం వాడుకుంటుంది. కానీ బిజెపి మాత్రం ఈ అజెండా గురించి మాట్లాడడం మానేసి 'ఇండియా వెలిగిపోతోంది' అంటూ ప్రవాసం మీద కన్నున్న మధ్యతరగతిని ఆకర్షించే ప్రవచనాలకు తన ప్రచారంలో పెద్దపీట వేస్తుంది.

'చూసావా, వాళ్ళు మారిపోయారు' అని మీడియా పెద్దలు విశ్లేషిస్తుంటారు. మీడియానూ మధ్యతరగతినీ ఆకర్షించడానికి ముఖోటీల చమత్కారి వాజ్‌పేయి, ఎవరికీ హాని చేయడనిపించే ప్రమోద్ మహాజన్, ఇప్పుడే ఇంగ్లండ్ నుండి దిగొచ్చినట్టు కనిపించే జస్వంత్‌సింగ్, పిల్లలకు బిస్కట్లు కొనిచ్చే పక్కింటి మామయ్యలాంటి వెంకయ్య నాయుడు వంటివాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. వీళ్ళంతా దారాసింగ్‌నూ ప్రవీణ్ తొగాడియాను సమర్థిస్తూ మాట్లాడినప్పుడు వీళ్ళలోని విషయం బయటపడుతుంటుంది గానీ మామూలుగా వీళ్ళు ఇండియాను 'వెలిగింప'జేసే పెద్దమనుషులుగానే చెలామణి అవుతుంటారు. అయినా దేశాన్ని తగలబెట్టడం కూడ వెలిగింపజేసే ఒక మార్గమే కదా !